

za formalno in stilno analizo slovenske poezije v seminarju za novejšo slovensko literarno zgodovino in želim, da se v to raziskovanje pritegne tudi Prešeren. Kako daleč smo še od moderne slovenske poetike in od priprav za slovenski literarnozgodovinski realni leksikon! Povsod pa: stremljenje po še nazornejši sintezi.«

— In vaši načrti?

»Predvsem moram poravnati svoje literarne dolgove, in sicer: dokončati prispevke za novi zvezek ‚Slovenskega biografskega leksikona‘, pripraviti drugi zvezek Zoisove korespondence od 1809—1819, dovršiti tretjo knjigo ‚Prešerna‘ in napisati ‚Zgodovino slovenskega slovstva 1819—1848‘ za Slovensko matico. Vse pa je odvisno od časa in volje.«

— Kaj pa končno Vaše sodelovanje pri ‚Ljubljanskem Zvonu‘?

»Brez ‚Ljubljanskega Zvona‘ že zaradi tega ne bi mogel izhajati, ker je izmed vseh slovenskih revij največ pisal o Prešernu. Sam sem že trideset let njegov sodelavec in v njem sem tudi objavil večino svojih študij iz prešernoslovja. Zato ne morem razumeti, zakaj se zdi nekaterim moje sodelovanje pri tej reviji čudno. Glede sebe moram pač naglasiti še to, da odgovarjam vedno samo za svojo vsebino in ne za vsako drugo. Spričo našega števila in našega položaja se mi pa zdijo poskusi poedincev kot celih skupin, izločiti našo najstarejšo revijo iz narodne celote, naravnost nepremišljeni. Sicer se pa tudi sprašujem, kakšna pridobitev bi bila za slovensko kulturo, če bi ubili ‚Ljubljanski Zvon‘, in to še v času, ko pušča založnica uredniku in sodelavcem vsaj toliko svobode, kolikor jo imajo pri drugih listih.«

ŠLA SI

IGO GRUDEN

*Šla si in od tvojega objema
se ves svet mi zdel je očarljiv,
človek več noben pred drugim kriv,
le zato z menoj vred živ,
da bi srečen z nama bil obema.*

*Čar telesa tvojega je v meni,
vsak tvoj gib in dih, tvoj vonj in glas
kot spomin na nežnost tvojih las:
koder hodiš, ti ves čas
srečen mož sledim ljubeči ženi.*